

DICKSONSKA SLÄKTFÖRENINGEN, ÅRSMÖTET 2011 I GÖTEBORG

Den 3 september samlades vi på Stampens kyrkogård nära Ullevi, där den förste invandraren Robert och sonen Charles är begravda inte långt från varandra. Stampens kyrkogård var en fattigkyrkogård och där ville även de ha sin viloplats. Robert hade själv som ung gått i konkurs, när han hamnat i kontinentalblockaden. Far och son var starkt inriktade på välgörenhet och sanitetsfrågor och lät uppföra "arbetarebostäder och andre nyttiga och behöflige inrättningar till arbetsklassens förmån" såsom vatten- och avloppsledningar (Robert Dicksons Stiftelse).

Roberts grav

Charles grav

Charles fick åtta barn och ännu fler barnbarn, som bildade Charles och Amalia Dicksons Stiftelse för att hedra far- och morföräldrarnas minne, för den händelse att någon av deras ättlingar skulle komma på obestånd och behöva ekonomiskt stöd. Tänk på det ni barn till barnbarns-barnbarnen!

Efter Stampen for vi till Östra Kyrkogården, där "gräddan" av göteborgarna är begravda. Roberts son Edward fick tretton barn, en av dem hette Alexander. Alex Melin från Floda lade där ner sin blomma.

Edwards grav

Beatrices och Elizabeth Cundales grav

En bit därifrån vilar miss Elizabeth Cundale. Hon var sällskapsdam till Eleonore, hustru till James d.y. och bodde på Överås. När Eleonores dotter Beatrice avled 1941, ville hon bli begravd här, så att "inte miss Cundale skulle behöva ligga ensam". Beatrice var föregångskvinna inom KFUK och Blåbands-rörelsen och gav även pengar till att droskförarna skulle ha vindskydd. Vår egen Beatrice Staël von Holstein lade ner en blomma till dem bägge.

Sedan gick vandringen till James Robertsons "bruxens" "baggbölarens" grav. Han donerade belopp till Sjöfartsskolan och till Dicksonska folkbiblioteket. James byggde sig ett palats i Billdal, som nu efter många års förfall skall rustas. Folkbiblioteket blev under det revolutionära 1970-talet Haga-huset men kallas nu Allégården-Dicksonska kulturhuset och har blivit kulturminnesskyddat.

*James, Emelia och Williams gravar
(foto Christina Dickson)*

Invid James ligger även hans äldre halvbror William Airth och lillasyster Emelia. Hon avled blott 22 år gammal 1844 i London, när hon besökte sin farbror Peter och begravdes på svenska kyrkogården där. När kyrkan skulle rivras 1908 fick hon fara hem med pansarkryssaren Fylgia och Emanuel Swedenborg. Med sig fick hon även sin gravsten. Skogsmästaren Olof Dickson från Råmen lade ner en blomma för att hedra dem.

*Caroline och Olof Wijks grav
(foto Christina Dickson)*

Vid Caroline och Olof Wijks grav var det Elsie Caroline Dicksons tur att lägga ner sin blomma. Caroline gav stora belopp till Konserthuset i Göteborg, Olof var talman i riksdagen. Dessutom gav hon pengar till Caroline Wijks sjuksköterskehem. Tur för oss, för det var dit vi for sedan och frossade i räkor och släkthistorier.

Vår egen Christina Dickson hade ordnat taffeln med dicksondukar och dicksonservietter.

Oscar, vår ende dicksonbaron, berättade om sin far, farfar och om sina närvarande släktingar, faster Madeleine Gjersoe, sin bror Nicklas och sonen Emil med familjer. Mycket roligt för oss att ha dem med.

Anthony Hallencreutz berättade om sin familj och Maud Dickson-Dulik beskrev sitt letande efter släkten, som resulterat i mer än tusen sidor bilder och text om sina anförvanter.

Efter frossandet var det årsmöte, där Oscars Emil valdes in i styrelsen efter Helen Dickson.

Vår datafreak Maud Dickson visade hur hemsidan fungerar och höll föredrag om sin mor Ivy, född Lamm. Birgitta Dickson och Fredrik Hallencreutz berättade om Dickson på Facebook. Och plötsligen vart det sent om aftonen. De flesta långresande var så lyckligt lottade att de även kunde somna in på Carolines sjuksköterskehem. Det kändes som vårt eget. God bless her.

*Räkfrossa i Caroline
Wijks Sjuksköterskehem
(Foto Maud Dickson-
Dulik)*

Söndagen den 4 september var det samling på Överås klockan 09. Såväl unga raska som äldre med hjälp av käppar och rullatorer tog sig obevekligen medelst de två hundra trappstegen och stigande slingrande gångar uppför berget.

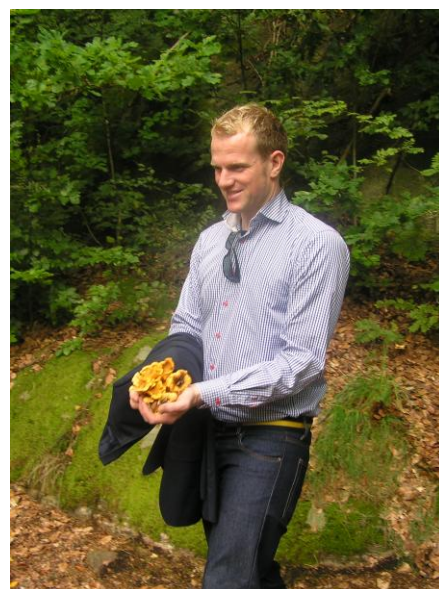
Vi har nått Valåsbergets högsta topp och blickar ut över Liseberg. Den 28 juli för 160 år sedan var det total solförmörkelse i Göteborg. På den tiden var Valåsberget ett kalt och getbetat berg men blev efter några tusen hinkar matjord och två hundra stentrappsteg en engelsk lustgård med bokskog och exotiska trädslag. Vilket äreminne över framsynt skogsbrukargärning! Susanne Dickson, skogsägare på Vikaryd och dotter till släktföreningens grundare Archibald utropar: "Här behöver röjas!" Strax är Tona Ellen Dickson framme och blottlägger minnet av solförmörkelsen, som hennes förfader James låtit inrista på bergets topp.

Tona Ellen Dickson (Foto Christina Dickson)

Fr.v: Rolf Könberg, Anthony Hallencreutz, Olof D. Jenny Sjöstedt, Nicklas D. Bea Stael v Holstein, Heléne D. Lise D. Kia D. Gerd Hallencreutz, Kia D. Oscar D. Madeleine D. Emil D. Sada D. Tona D. Karl D. William D. Susanne D. Florence D. Harriet Hallencreutz, Fredrik Hallencreutz, Eva Enemar, Christina D. Maud D. Birgitta D. Längst fram: Hannes D. med skotska flaggan och Åsa D. med Malte D. i famnen. Madeleine Gjersoe och Ian D. väntade vid bergets fot. Inalles blev vi drygt 45 på sammankomsten.

Många passade på att fylla sina fickor med ekollon och kottar för framtida sådd. Nicklas Dickson plockade kantareller.

Efter nedstigningen till Överås deltog vi i högmässogudstjänsten i Örgryte gamla kyrka, som speciellt öppnat sina portar för oss denna dag. Det var 11:e söndagen efter trefaldighet och tredje årgångens läsning, som gällde. Kyrkvärden manade med tordönsstämma ur gamla testamentet om "sodomfurstar och gomorrafolk... jag hatar era högtider och nymånadsfester... ni har blod på händerna... tvätta er, rena er!" och fortsatte med episteltexten: "Bli ordets görare, inte bara dess hörare". Kyrkoherde Patriksson läste evangelietexten om skriftlärdar och fariseer, de som tyckte om att ha hedersplatsen på gästbuden och att sitta främst i synagogan. Vi hade själva fått välja psalmen 717 "Innan gryningen". Postludium var Bachs variationer av Blinka lilla stjärna. Vid utgången tackade vi kyrkvärden för högtiden och han log med orden: "Nu fick ni så ni teg!" En mäktig upplevelse var det för oss alla.

Vi besökte familjegraven och tänkte på James och Margareta Eleonora och alla deras ättlingar, som här vilar på kyrkogården invid motorvägen utanför Liseberg.

William läste orden: "Good morning, this is God.
I will handle all your problems today,
and I don't need your help.
So, have a good day!"

Baron Oscars grav och ättlingar

Monica Dickson vid maken Roberts och sonen Charles grav

Sedan gick vi upp till Överås, skålade i Axel Charles vinbärssaft, besåg porträtten av James d.y. och fadern James på övervåningen, som vår Kalle Dickson låtit deponera där. Vi åt lax och fortsatte fests, fullt förvissade om att alla våra absent friends var med oss. Ian Dickson Lauritzen förtalte skotska bravader, Birgitta Dickson visade skotska tyger och Harriet Hallencreutz berättade om sin svärfar Gösta, välkänd profil i Gamla Stan i Stockholm, vars levnadsbeskrivning hon nedtecknat. Eva Enemar berättade om sin moster Marianne Mörner och hade med sig en oljemålning, som Mariannes kusin Harriet Löwenhjelm utfört. William gjorde reklam för fyra böcker "Att skjuta en dront" och "Samlade dikter" av Harriet Löwenhjelm samt "Kung Karl och kärleksgrottan" av Karin Milles och avslutade med ett citat av kammarherren James "Snoken" Dickson ur "De glömda agenterna" av Anders Johansson: "Vi måste satsa på Gud, annars går det åt helvete!"

Text William Dickson (2:6:11 2:2),
layout Elsie Dickson (2:6:11 2:4)

